

**Uchwała Nr L/479/2014
Rady Miejskiej w Karczewie
z dnia 31 marca 2014 roku**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Karczewa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2013.594 ze zm.) w związku z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2013.267) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działalność Burmistrza Karczewa wniesioną przez Pana T. N.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Karczewie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Tadeusz Marton

UZASADNIENIE

Pismem do Przewodniczącego Rady Miejskiej w Karczewie z dnia 28 stycznia 2014r. p. T. N. złożył skargę na działanie Urzędu Miejskiego w Karczewie, a dokładnie na sposób wykonywania przez Burmistrza Karczewa czynności zwierzchnictwa służbowego względem podległego mu pracownika (naczelnika wydziału).

Przewodniczący Rady skierował powyższą skargę 30 stycznia 2014r. do rozpatrzenia przez Komisję Rewizyjną Rady Miejskiej w Karczewie .

Komisja Rewizyjna na posiedzeniach w dniu 3 marca 2014r., 10 marca 2014r. i 24 marca 2014r. zapoznała się z dokumentacją w tej sprawie zgromadzoną przez Wydział RGS Urzędu Miejskiego w Karczewie. Wynika z niej, że w dniu 04.09.2013. Burmistrz Karczewa skierował do Komisariatu Policji w Karczewie prośbę o interwencję w sprawie nie wykonywania obowiązków, określonych w regulaminie utrzymania porządku i czystości w Gminie Karczew, przez właściciela nieruchomości przy ul. Winczakiewicza 16. Na skutek interwencji Policji właściciel nieruchomości – pan T. N. został ukarany karą grzywny. Mimo kilkukrotnych wyjaśnień, że sprawa w momencie przekazania jej, zgodnie z kompetencjami do Policji, przestała być prowadzona przez Urząd Miejski w Karczewie, Pan T. N. złożył zażalenie 3 stycznia 2014r. do Burmistrza Karczewa, na które pismem nr SEK.1510.1.2.2014 z dn. 9 stycznia 2014r. Burmistrz Karczewa zwrócił się z prośbą do Pana T. N. o dodatkowe wyjaśnienia m.in. dot. wskazania jakich osób lub osoby dotyczy skarga oraz jej przedmiotu, pod rygorem pozostawienia skargi bez rozpatrzenia. Z powodu nieotrzymania do 26 lutego 2014r. odpowiedzi, skargę-zażalenie Burmistrz Karczewa pozostawił bez rozpatrzenia.

Natomiast w odpowiedzi na pytania Pana T.N. i zawarte w piśmie z dnia 11.12.2013. Naczelnik Wydziału podpisał jedno pismo skierowane do Pana T. N. datowane na dzień 13 grudnia 2013r. znak RGS.6040.5.2.2013.AŻ. Żadnych późniejszych pism adresowanych do Pana N. i Naczelnik Wydziału nie kierował.

Dokonana przez Komisję analiza treści powołanego pisma pod kątem możliwości dopuszczenia się przez Naczelnika Wydziału przestępstwa urzędowego poświadczenia nieprawdy (z art. 271 k.k.), nie potwierdziła zarzutów formułowanych przez skarżącego Pana N..

Mając na względzie definicję poświadczenia nieprawdy wskazać należy, że Naczelnik Wydziału RGS będąc funkcjonariuszem publicznym nie dopuściła się poświadczenia nieprawdy w piśmie z dnia 13 grudnia 2013r. znak RGS.6040.5.2.2013.AŻ.

Powołane pismo Naczelnika Wydziału RGS zawiera informacje znajdujące potwierdzenie w faktach, w tym faktach powszechnie znanych, ponieważ Regulamin utrzymania porządku i czystości na terenie Gminy Karczew jest aktem prawa miejscowego i jako taki jest ogólnie dostępny. Swoje potwierdzenie znajdują również informacje o przekazaniu sprawy Pana N. organom ścigania oraz informacje, że organ administracji nie będąc stroną postępowania przed organem ścigania nie posiada wiedzy o toku postępowania.

Podkreślić należy, że pismo Naczelnika Wydziału z dnia 13 grudnia 2013r. ma charakter *stricte* wyjaśniający, a przy udzielaniu wyjaśnień przez funkcjonariusza publicznego została

dochowana należyta staranność w gromadzeniu informacji stanowiących podstawę udzielanych wyjaśnień.

Z powyższych względów nie sposób doszukać się w postępowaniu Naczelnika Wydziału elementów wskazujących na możliwość popełnienia przez nią przestępstwa z art. 271 k.k., co obligowałoby Burmistrza jako przełożonego służbowego do podjęcia określonych kroków prawnych.

W związku z powyższym skargę należy uznać za bezzasadną.

Przewodniczący Rady
Tadeusz Marton